

הנשים במישכן

(המשך מעמוד 19)

ראשהמשלה שימעון פרס בתואר שקרו, וגם בכך הוכיחה את הקוץ פורמיום שלה. שאינו ניתן לריפוי. ח"כ גלזריתעסה לבושה באורח חמור, ניזרי כמעט, שערה הדליל מאוד מסורק תמיד בקפידה. היא חניכת בית"ר ואצ"ל, בקיאה באמת בתורת זאב ו'בוטינסקי, אבל רק אחרי שמהלה בתורה הזאת את מלוא הנופך הדי בגניסטי, הדתי-לאומי-דביק, גלזריתעסה מדברת עברית מצור יינת, ויש לה בקיאות מסויימת בספרות העברית, אבל לא בוז החדשה. היא מתעבת כל יצירה חדשנית-מודרנית. לחמה בשצף קצף נגד שירי יונה וולך, שאותם לא הבינה כלל, והצחיקה את הכנסת עד לרמעות כנאום דרמטי נגד התיאטרון הישראלי, שהעלה מחזות שהפגינו "ערווה מתגוררת ומיטלטלת" של גברים. ח"כ יוסי שריד הגדיר אותה כ"שרויה באובססיה של מין".

מאמריה בעיתונות מצטיינים ב" גישה חומייניסטית. בהיותה סגנית שר-החינוך (אצל זבולון המר, שלא סבל אותה) הצדיקה את פלישת אנשי חב"ד החשובים לבתי-הספר הממ" לכתיים, בהתקפה נוסח קום ומשד על התרבות המערבית.

גם ההתקפה שלה על הרשימה המתקרמת לשלום היתה באותה רמה (כחנא רוצה לגרש את הערבים, מוחמד מיעארי רוצה לגרש את ה"יהודים").

לקראת הבחירות לכנסת ה-11 נאלצה להאבק בשיניים ובציפורניים על מקומה בכנסת (יש לי כפפות מאסבסט, הכריזו אז).

אישותה לנושאים פמיניסטיים היא מוחלטת. היא תומכת בצייצום הזכות להפלה, בתיקונים הדתיים לחוקה-השבות. אין היא מוסיפה דבר לכנסת או לנשים בישראל. היא פשוט עוזרת ח"כ חשוק מתנועת החרות.

ח"כ גלזריתעסה היא גם יורד וערת-העלייה-הקליטה של הכנסת, ומשקיפים סבורים שהיא הורידה את רמת הדיבורים בה לשפל, שלא היה ידוע אפילו בימי גאולה כהן.

החמישיה הכותחת בתצלום קבוי
 בש. שלמה ("צאץ") אשכנזי. מימין לשמאל: נגד כיוון השעון: רונית, לשעבר פקידת-קבלה חיפאית; טל מסביון; טלי, פקידה פלוגתית לשעבר מגבעתיים; יעל, קצינה-לשעבר מרמת-גן ומיכל מגבעתיים.

מיקל ממכרת את סוסטיאל בסוכר" יות מסלסלתיקש, המונחת דרך קבע על מיתקן-הרלק, לכיבודו של כל ריכפין. ועכשיו יוצא הבוס צאץ ממישרדו

מה שצריך. לדעתה, הן עושות את המלאכה יותר טוב מגבר" עוז מכונת אמריקאית: יוסי סוסטיאל, גם הוא לקוח קבוע, בעל חברת-מנופים. הוא מחייך אל הכנות.

"הן סימכטיות, חייכניות, מתמצאות בכל מה שצריך. לדעתה הן עושות את המלאכה יותר טוב מגבר!"

קורא להן כשמותיהן ומספר בשיבחו: "הן למרו לטפל במכונותי. מה שהן עושות זה בסדר! בסדר גמור!"

לא לקוחות של תחנת-הדלק הם הסוסים מהחווה הסמוכה, השייכת למישפחת סעדון, שהם גם בעלי המיסעדה בתחנה. אליה חוזרים הלקוחות. המעריכים את המתדלקות.

ומטופחת: עיניה מאפורות, שפתייה משוחזות, ציפורניה ארוכות ועגילים באוזניה. "אני לא חושבת", אומרת מיכל, "שמפני שאני עובדת בתחנת-דלק, אני צריכה להיראות מונחת". היא נאה לתחנה כנגדים רגילים ומחליפה לסרבלי-עבודה. כל אחת מהחמישיה מקבלת שלושה אובדלים לשבוע, כשהתחנה דואגת לכביסה, לניקוי ולגיהוץ.

מיכל שירתה בחיל-הים, אחר-כך עזרה בכית, עד שפגשה את טלי, שהלהיבה אותה לבוא לתחנה. הרעיון מצא חן בעיניה והיא עובדת כבר חמישה חודשים.

הכל התחיל כבדיחה

מה עושים כשיוזר גשם וקר בחוץ, האם לא מתעצלים לצאת החוצה, לשרת את הלקוחות?

"אין מה לעשות, זאת העבודה" משיבה מיכל. הן שתיים במישמרת ומסדרות ביניהן. זאת עבודה לא שיגרתית. המישרות נוחות, משבע כבוקר עד שתיים בצהריים או המצ" הרים עד הערב.

הרביעית בחמישיית המתדלקות היא יעל גרמי, בת 21, מרמת-גן, שהיתה קצינת-קישור בשריון. איתה הכל התחיל כבדיחה, היא הכירה את צאץ והוא הציע לה לעבוד בתחנה. היא חשבה מרוע לא, רק השתחררה מצה"ל ולעבוד צריך, או אפשר לנסות.

יעל היא בתם של הילומן ומנהלת-חשבונות, שהתלהבו יחד איתה מהג'וב יוצא-הרופן. בינתיים: אעבוד תקופת מה, אחסוך כסף ואוכל לממן את לימודיי, לפחות בחלקם. כשאלמד, אם יתאפשר לי, אעבוד פה בששי-שבת!"

כן, מקבלים טיפים!

רונית בעבודה בת ה-23, היא חיפאית, שהגיע לתל-אביב לפני שנה. עז אז היתה פקידת-קבלה במלון בחיפה. כשבאה לתל אביב הכירה את טלי, שסיפרה לה על עבודתה. אומרת רונית: "אני ממש נגנבת. אני מאושרת

פקידת קבלה היתה עד לפני שנה רונית בעבודה, חיפאית בת 23: "אני עובדת כמתדלקת בתחנה כבר שנה ומאוד מרוצה. הטיפים ביום מגיעים, לפעמים, ל-3,000 שקל!"

על שפתייהם. לפעמים, כאשר הן מבקשות מנהג לכבות סיגריה, הוא מנבל את הפה ואומר: "יאללה, תמלאי כבר דלק!" וכשיש לחץ, יש גם חסרי-סבלנות, הצופרים ומגדפים.

את השיחה קוטע אורי חקלאי, קבלן מסביון, המגיע לתחנה כמכוננית האמריקאית. חקלאי הוא לקוח קבוע, נהג למלא בתחנה גם לפני שהופיעו הבנות, אבל משיך לבוא בכלל: "הן סימפיות, חייכניות, מתמצאות בכל

מכל רגע, לתדלק, לנגב שמשות, למלא שמן, מים, אוויר, ובכלל — לתת שרות כמו שצריך". כן, מקבלים טיפים. בעיקר מגברים. מי מרוצה מהשרות, נותן ברוח-לב, בין 200 ל-1000 שקל. בממוצע ליום היא מרוויחה 3000 שקל רק מטיפים. לתחנה נכנסים מאות אנשים ביום. יש לקוחות סימפטיים ויש לקוחות פחות חביבים, מספרת רונית. היא לא מצפה שכולם ייכנסו לתחנה כשחיוך

ח"כיות מפ"ם

● **אמירה סרטני**, 53, ילידת כיבוץ מרחביה, המתגוררת עדיין שם, היא ח"כית חדשה, נאה ונחמדה, הנראית צעירה בהרבה משנותיה. ב-14 השנים האחרונות עסקה ב" פוליטיקה באורח יום-יומי, אבל הצ" ליחה להבחר לכנסת רק ב-1984. ח"כ סרטני שייכת לחוג-דיענון, המייצג את עמדות שמאל-מפ"ם, והיא מוכנה לת" מוך, בתנאים מסויימים, בכינון מדינה פלסטינית.

סרטני פעילה מאוד בוועדת-החינוך של הכנסת. בחודשים האחרונים עסקה בגיוס שרולה פרלמנטרית נגד אלימות של חרדים בירושלים, וכן בביטוח תלמידי בתי-הספר מפני פגיעות כוונת-הלימודים, כפי שנהוג לגבי נפגעי-עבודה.

עוד לפני היבחרה לכנסת הצטיינה ביוזמות בשטח החינוך. בין השאר יזמה הקמת 40 גני-ילדים במיגור הערבי. בוועדת-החינוך הקדישה הרבה מזמנה למאבק נגד סגירת מרכזי העשרה וחינוך בשכונות-המצוקה של תל-אביב, וזכתה להערכה רבה.

מבקריה טוענים שהיא חסרת נסיון, או אפילו חוש פוליטי. גם חברתה לסיקה, ח"כ חייקה גרוסמן, התקשתה לבלוע את העובדה שח"כ סרטני קיבלה יותר קולות ממנה במועצת מפ"ם, והוצבה במקום בכיר יותר ברשימת המערך לכנסת. (סרטני היתה במקום ה-26 וגרוסמן במקום ה-40).

חרף הביקורת, אין ספק שסרטני הוסיפה כוח ליונים ולהומניסטים בכנסת. היא איננה נואמת גדולה, אבל יש להניח שעוד תמצא את מקומה בשטחים הספציפיים, שבהם היא מת" מחה.

● **חייקה גרוסמן**, 66, שבה לכנסת אחרי הפסקה של קרנציה אחת. בכנסת ה-10 היתה מועמדת לתפקיד (המשך בעמוד 42)